

thema
dichtbij

Kwartaalmagazine van Reinaerde Zomer 2014

Witerraerd

**Bewoners Dennendal
zwemmen bij de buren**

**Reinaerde: van centraal
naar lokaal**

**Rolstoelhockeyer Pim
op het WK Hockey**

Uiteraerd/Kijker

is het magazine van Reinaerde voor cliënten, familie, vrienden, medewerkers en geïnteresseerden. Uiteraerd/Kijker verschijnt vier keer per jaar: in het voorjaar, de zomer, het najaar en de winter. Is uw adres gewijzigd, stuur dan een briefje naar het redactieadres.

Redactieadres

Postbus 3364
3502 GJ Utrecht
030-22 999 22
communicatie@reinaerde.nl

Aan dit nummer werkten mee

Anneke Kamer, Hanneke Langendam, Myra Dielen, Joost Hamelynck, Agnes Zuiker, Rijk-Willem Schmelter, Mieke Westmeijer en Ella van Lingen

Fotografie

Peter Assen, Dirk Schiemanck, Digi-team Woerden en Willem Mes

Ontwerp & opmaak

Bladen&Co, Utrecht

Overname van artikelen, delen eruit, foto's, film en illustraties is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

Reinaerde ondersteunt midden in de samenleving mensen met een beperking in de ontwikkeling van hun eigen kracht. Vanuit lokaal perspectief bieden wij dienstverlening die uitgaat van ieders eigen kracht, variërend van tijdelijke begeleiding tot langdurige zorg en behandeling. We sluiten met onze dienstverlening aan op elke levensfase: kinderen, jongeren, volwassenen en ouderen.

Aangesloten bij

**Carante
Groep**

De ander en jezelf

Tijdens mijn vakantie in de Griekse zon heb ik mijn hoofd weer leeg kunnen maken. En dat deed ik ook thuis, met heerlijke fietstochten of keuvelen met vrienden. Even loskomen van veel werk, veel planning en een hoog tempo. In die ruimte is het heerlijk om achterover te leunen en na te denken over het mooie werk dat ik dagelijks zie. In het buitenland of op de fiets in de buurt: dichtbij zijn in gedachten. De afgelopen weken heb ik weer met cliënten, familie, vrijwilligers en met medewerkers gesproken over wat hen boeit, waar zij bevlogen over zijn en wat zij doen en kunnen om mooie doelen te bereiken. Wat een geweldig verhaal over trouw contact vertelde een van de vrijwilligers me, die al jarenlang in het buurthuis helpt als de mensen van de Heygraeff komen.

Een heftig en eerlijk gesprek hadden ouders en ik met elkaar over hun zoon, die ons voor moeilijke vragen stelt met zijn lastig te begrijpen gedrag. En wat een complimenten spraken zij uit voor de begeleiders, die met hun methodiek contact blijven maken met de ander en zichzelf. Rode draad in al die ontmoetingen is dat het steeds gaat over het echte contact met de ander, dichtbij zijn met aandacht, je wezenlijk inleven in wie iemand is, wil zijn, en wat iemand beleeft. Dat is contact maken met de ander door contact te maken met jezelf en oog te hebben voor wat er gebeurt. Oog hebben voor het leven en welzijn in het huis, in de buurt, in de eigen familiekring en in de kleine en grote momenten van de dag.

In de rust op het werk, of in de ontspanning van vakantie kom je weer in balans. Dan zie je des te scherper wat de waarde is van je omgeving en de mensen die dicht bij je staan.

Al die goede voorbeelden inspireren mij en brengen mij op vleugels weer terug in het werk.

Geniet van je werk en van je vakantie als die aanstaande is.

Ella van Lingen

voorzitter raad van bestuur

inhoud

Uiteraerd zomer 2014

Volg ons ook op social media:
You Tube: Reinaerdevideo
Twitter: @reinaerdezorg.nl
Facebook: Reinaerde

4

Zwemmen bij de burens

Na sluiting van 'hun' zwembad Robbedoes, was het voor de bewoners van Reinaerde Denendal in Zeist een hele toer om in de buurt een geschikt zwembad te vinden. Mede dankzij de inspanningen van vader Michael Klaversteijn zwemmen ze nu in het zwembad van Sherpa in Baarn.

7

Medezeggenschap

Reinaerde maakt een belangrijke koersverandering door. Medezeggenschap blijft daarin een actieve rol spelen. Nieuwe samenwerkingsovereenkomsten geven cliënten en familie de mogelijkheid invloed uit te oefenen en daarmee regie te nemen.

thema dichtbij

Van centraal naar lokaal

Reinaerde ontwikkelt zich naar een organisatie die is voorbereid op de toekomst. Daar nemen we de tijd voor. Tijd om te leren, te delen, te ontwikkelen en om nieuwe kansen en mogelijkheden te ontdekken. In de Verhalen van Reinaerde delen mensen hun initiatief, succes of leermoment.

10

WK Hockey

Pim van den Bogaard is een fervent rolstoel-hockeyer. Op uitnodiging van de Rabobank, de bank van Reinaerde, mocht Pim naar het WK Hockey in Den Haag. Samen met vriend Tarik en vader Bert beleefde hij daar een topdag. Regen of geen regen.

dichtbij

Sinds een paar maanden maken cliënten van Reinaerde Dennendal gebruik van zwembad De Dolfijn, op het terrein van zorgorganisatie Sherpa in Baarn. Onder het toezicht van ouders en begeleiders stapt om de vrijdag een clubje enthousiaste zwemmers in een busje van vervoerder Klomp, om een klein uurtje te kunnen genieten van het warme water, de glijbaan en het bubbelbad van De Dolfijn. En dat allemaal mede dankzij de inspanningen van een volhardende ouder, Michael Klaversteijn.

Lekker plonzen in het zwembad van de buren

Het is vrijdagochtend. De sfeer in de woonkamer is uitgelaten. Vol spanning wachten de zwemmers op het busje dat hen naar De Dolfijn brengt. Ook Michael Klaversteijn is er nog niet. Hij is de vader van Boudewijn, één van de bewoners van Dennendal. Michael zwemt iedere keer mee en dat vinden de bewoners ontzettend fijn, want zonder hem zou het zwemmen geen doorgang kunnen vinden. Vader Michael mag met recht één van de drijvende krachten achter het zwemuurtje worden genoemd.

Om kwart voor tien gaat de bel: Michael staat voor de deur. Boudewijn springt op en omhelst zijn vader. De rest van de zwemmers begroet hem eveneens hartelijk. Het clubje heeft er duidelijk zin in en staat te popelen om te vertrekken. Als dan even later ook het busje arriveert, worden de zwemtassen gepakt en verdwijnt het uitgelaten gezelschap in de bus.

Deze keer zwemmen behalve Michael ook Toos, de moeder van bewoner Bart, en twee begeleiders mee. “Zonder de ouders zouden we dit niet hebben kunnen doen”, zegt Gerdie Rekkers, die op de groep achterblijft. “We hebben er simpelweg niet genoeg begeleiders voor, dus we zijn afhankelijk van vrijwilligers, in dit geval de ouders. Het moet toch steeds meer komen van mensen die dichtbij onze bewoners staan.”

Feestje

Alleen al de tocht van Dennendal naar Sherpa is een feestje. Er wordt veel gelachen in de bus. Uiteindelijk stopt de bus vlak voor De Dolfijn, op het terrein van Sherpa. Badmeester Jos Frowein, tevens bewegingsagoog bij Sherpa, wacht het clubje al op in het warme water. Hij vindt het fijn dat de bewoners van Dennendal gebruik maken van ‘zijn’ zwembad. >>

“Ze gebruiken ze hun spieren in het bad.
Maar ze hebben vooral erg veel lol.”

Michael Klaversteijn in het water met zijn zoon Boudewijn (rechts) en Bert-Jan Hibma

“Zwemmen en bewegen zijn ontzettend gezond natuurlijk. In het water raken veel cliënten gewichtloos en dat ontspant enorm. Ook gebruiken ze hun spieren in het bad. Maar ze hebben vooral erg veel lol. Dat is mooi om te zien.” Er worden balspelletjes gedaan, een paar bewoners trekken baantjes en anderen gaan van de glijbaan af. Het bubbelbad vinden ze allemaal heerlijk.

Zoektocht

Vader Michael vermaakt zich ook uitstekend. Hij zwemt iedere keer trouw mee en doet dat met hart en ziel. “Zonder vrijwilligers en ouders zou dit niet mogelijk zijn. Nadat Robbedoes (het zwembad op Dennendal -red.) gesloten werd, ging ik met Boudewijn zwemmen bij De Waterman, het zwembad van Abrona. Helaas ging ook dat bad na twee jaar dicht, ondanks de handtekeningenactie die ik was gestart. Maar ik ben niet bij de pakken neer gaan zitten, ik ben blijven zoeken. Uiteindelijk kwam ik hier terecht,

Met liefde

Maria der Weduwe is regiomanager Zeist en in die functie verantwoordelijk voor het reilen en zeilen op Dennendal. Ook zij is een groot voorstander van de zwemvereniging. “Zo’n samenwerkingsverband past perfect in de nieuwe koers van Reinaerde”, aldus Maria. “Ik ondersteun dat helemaal. Om iets van de grond te krijgen, zullen begeleiders, ouders en vrijwilligers meer en meer samen de schouders eronder moeten zetten. Voor het zwemmen is een verenigingsstructuur trouwens heel geschikt. Bewoners betalen zelf hun contributie en met die gelden worden een busje en het zwembad deels gehuurd. En natuurlijk doen wij ook een duit in het zakje. Bewegen staat hoog in ons vaandel, dus dat faciliteren we met liefde.”

bij Sherpa in Baarn. Eerst zwom ik alleen met Boudewijn, maar later ook met meer bewoners van Dennendal. De Dolfijn is uitermate geschikt voor dit doel: het water is lekker warm, er is een kinderbadje, een bubbelbad en natuurlijk een glijbaan. Een topzwembad!”

Zwemvereniging

Intussen is het zwemmen zo goed aangeslagen, dat er al vergevorderde plannen zijn om een zwemvereniging op te richten op Dennendal. Michael Klaversteijn ziet zo’n vereniging helemaal zitten: “Ik ben daar een groot voorstander van, en ik niet alleen. Ook andere ouders, onder wie de voorzitter van de verwantenraad, vinden dit een goed idee. Bewegen staat ten slotte centraal, dus het zou heel erg goed zijn wanneer dit door kan blijven gaan.” ●

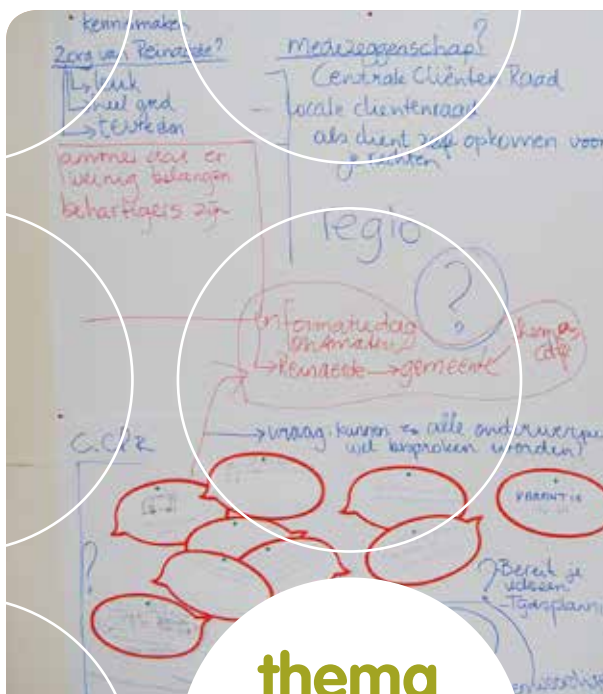
Medezeggenschap dicht bij de cliënt

De komende jaren maakt Reinaerde een belangrijke koersverandering door. Daarin kan en wil medezeggenschap een actieve rol blijven spelen. Er zijn hierover afspraken gemaakt die zijn vastgelegd in twee nieuwe samenwerkingsovereenkomsten. Het geeft de cliënten en familie de mogelijkheid invloed uit te oefenen en daarmee regie te nemen.

Bij het ontwikkelen van de nieuwe medezeggenschap stond de vraag centraal hoe cliënten en hun familie kunnen meedenken op een manier die passend is voor de zorg- en dienstverlening in de verschillende regio's. De medezeggenschap blijft daarom zo veel mogelijk dichtbij de cliënt georganiseerd. Lokaal waar mogelijk en regionaal waar nodig. Dat doet de cliënten en familie recht en zorgt er daarnaast voor dat zij hun taken aankunnen.

Maatwerk per regio

In de samenwerkingsovereenkomsten zijn de wederzijdse rechten en verantwoordelijkheden in medezeggenschap vastgelegd. De overeenkomsten kunnen per regio op maat worden gemaakt. In een speciaal artikel worden afspraken vastgelegd over de verbinding tussen

Familieleden van cliënten aan het woord

thema

lokaal en regionaal niveau. Het geeft ruimte om aan te geven wanneer en op welke wijze vragen uit de regio, besproken worden. Dit contact is niet vrijblijvend, maar is een belangrijk onderdeel van de overeenkomst. De regiomanagers zijn eindverantwoordelijk voor een goede invulling van de medezeggenschap in de regio.

De samenwerkingsovereenkomsten zijn tot stand gekomen in nauwe samenwerking tussen de organisatie en de centrale cliëntenraad. De overeenkomsten voldoen aan de wettelijke kaders en sluiten aan bij de koers die we als organisatie willen volgen: meer regie bij de cliënten en eenvoudigere processen.

Meer verantwoordelijkheid

De centrale cliëntenraad krijgt meer verantwoordelijkheden en een zwaar-

Heeft u interesse in deelname aan medezeggenschap in uw regio of de centrale cliëntenraad? Neemt u dan contact op met de afdeling Cliëntenparticipatie, tel.: 030-2875221.

dere werklust. Zij wil daarom graag een vinger aan de pols houden door meer vragen te delen met de achterban. Zo hield de centrale cliëntenraad in de voorbereiding en het meedenken over medezeggenschap op 5 april een informatieve middag voor cliënten en familie. Zij gingen aan de slag met het inrichten van de medezeggenschap in de regio. Om voeling te houden met wat er in de regio's speelt, kan de centrale cliëntenraad nog extra mensen gebruiken die de regio willen vertegenwoordigen in de centrale raad. ●

Verhalen
van
Reinaerde

Razende reporter Nico Fonville haalt verhalen op voor Reinaerde

Van centraal naar lokaal

Reinaerde is volop in ontwikkeling. Dit doen we om beter voorbereid te zijn op de toekomst. Cliënten en medewerkers moedigen we aan om meer uit zichzelf te halen.

Dat is biedt veel kansen, maar is ook spannend.

Duurzame verandering kost tijd. Tijd om te leren, te delen, te ontwikkelen en om nieuwe kansen en mogelijkheden te ontdekken. Daarom is de ontwikkeling niet van de één op de andere dag generaliseerd. We nemen we de tijd om met elkaar te ontwikkelen naar een organisatie die is voorbereid op de toekomst. Een toekomst waarin cliënten meer zelf doen, medewerkers meer ruimte hebben, de organisatie eenvoudiger is en de financiën ook zijn voorbereid op deze toekomst.

Initiatief nemen

Een van de eerste stappen die we hebben gezet, is het anders inrichten van de organisatie. We willen zo lokaal mogelijk werken en hebben ons daarom lokaal georganiseerd. Lokale zichtbaarheid en aanwezigheid is belangrijk. Daar richten we onze pijlen op. De centrale organisatie wordt kleiner omdat we taken lokaal neerleggen. Hierdoor verlagen we de kosten en wordt de dienstverlening door minder mensen uitgevoerd. Daarbij past

dat medewerkers meer ruimte krijgen en pakken om initiatief te nemen.

Verhalen van Reinaerde

Het zichtbaar en voelbaar maken van de ontwikkeling is belangrijk. Veel kleine initiatieven, van ander gedrag maken het verschil. De campagne Verhalen van Reinaerde geeft een blik op successen en leermomenten en maakt de beweging zichtbaar. Het geeft handvatten voor medewerkers om samen met collega's,

cliënten en familie in gesprek te gaan over de ontwikkeling. Al deze verhalen laten ons zien hoe en dat wij met elkaar in ontwikkeling zijn. Verhalen van Reinaerde is afgetrapt met een animatiefilm. Hierin komen cliënt Nico Fonville, medewerker Géke Renes en bestuurder Ella van Lingen aan het woord. De tekeningen en de tekst geven op een leuke manier uitleg aan onze koers en de campagne. De animatie is te vinden op ons YouTube-kanaal: Reinaerdevideo en heet Verhalen van Reinaerde.

Razende reporters

De komende tijd maken we filmpjes, posters en artikelen over deze verhalen. In de films gaan cliënt Nico Fonville en Meriam Leijte, moeder van een dochter die bij Reinaerde dagbesteding krijgt, als razende reporters op pad. Ze interviewen mensen die hun initiatief, succes of leermoment willen delen. Nico en Meriam houden ons scherp en dagen ons uit: ontwikkelen we ons werkelijk met behoud van kwaliteit voor cliënten.

Met humor, interesse, kritische vragen, open blik en nieuwsgierigheid halen ze echte verhalen op. De eerste opnames zijn achter de rug.

Nico ging op bezoek bij Géke Renes, begeleider bij De Werkspecht. Na het vertrek van een bakker ging ze niet bij de pakken neerzitten. Met cliënten en collega's vond ze een manier om de bakkerij open te houden. Deze film en alle volgende films zetten we ook op YouTube.

Cliënten, medewerkers, familieleden en vrijwilligers bouwen met elkaar aan een toekomstbestendig Reinaerde. Veranderingen zijn soms spannend, maar verandering biedt ook kansen en inspiratie. Als iedereen zich krachtig genoeg voelt om met ideeën en oplossingen te komen, kunnen we komende veranderingen samen aan. ●

Mieke is moeder van de twaalfjarige Famke. Famke bezoekt kinderdagcentrum De Berk van Reinaerde. Ze heeft een verstandelijke beperking en autisme.

Famke krijgt een brief: vanwege alle veranderingen in zorg, wil de gemeente graag weten wat haar zorgvraag is. In de brief staat dat iemand Famke mag helpen als ze de vragenlijst echt niet zelf kan invullen. Maar de antwoorden moeten over Famke gaan. Aangezien Famke niet kan praten, laat staan lezen of schrijven, lijkt het me handig dat ik haar 'help'. In de brief staat hoe dat moet: de hokjes helemaal inkleuren en er vooral niets bij schrijven. Bij de eerste vraag zorgt dit meteen voor een probleem. De vraag is 'wat is uw hoogst genoten opleiding' en we kunnen kiezen uit hokjes voor 'Universitair/hoger onderwijs', 'basisschool' en van alles daar tussenin. Maar er is geen hokje voor 'Geen. Vrijgesteld van leerplicht wegens te laag IQ'. Ik besluit deze vraag even te laten en ga door naar de volgende. Nu is de vraag 'waaruit bestaat uw inkomen'. We kunnen kiezen uit hokjes voor 'pensioen/AOW' of 'loon' en nog zo wat. Maar het hokje met 'Geen, want ik ben 13!' ontbreekt. Langzaam bekruipt me het gevoel dat iemand deze vragen heeft gemaakt met allemaal verschillende mensen met verschillende zorgvragen voor ogen. Maar dat Famke er niet bij zat. Ik hoor ouders wel eens verzuchten 'ze moeten eens ophouden met kinderen in hokjes te stoppen'. Ik denk 'was er maar een hokje voor m'n dochter...'. Vervolgens teken ik heel aandachtig twee extra hokjes onder de vragen. En die kleur ik helemaal in.

Mieke Westmeijer